ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 23ης Απριλίου 2015*

«Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρα 101 ΣΛΕΕ και 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Παγκόσμια αγορά οθονών υγρών κρυστάλλων (LCD) — Καθορισμός των τιμών — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (2006) — Σημείο 13 — Καθορισμός της αξίας των πωλήσεων — Κοινή επιχείρηση — Συνεκτίμηση των πωλήσεων προς τις μητρικές εταιρίες — Ανακοίνωση περί απαλλαγής από πρόστιμα και περί μειώσεως του ποσού τους σε υποθέσεις συμπράξεων (2002) — Σημείο 23, στοιχείο β′, τελευταίο εδάφιο — Μερική απαλλαγή από το πρόστιμο — Αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με πραγματικά περιστατικά τα οποία αγνοούσε προηγουμένως η Επιτροπή»

Στην υπόθεση C-227/14 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 7 Μαΐου 2014,

LG Display Co. Ltd, με έδρα τη Σεούλ (Νότια Κορέα),

LG Display Taiwan Co. Ltd, με έδρα την Ταϊπέι (Ταϊβάν),

εκπροσωπούμενες από τους A. Winckler και F.-C. Laprévote, avocats,

αναιρεσείουσες,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους F. Ronkes Agerbeek και P. J. O. Van Nuffel, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τον A. Ó Caoimh (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, την C. Toader και τον C. G. Fernlund, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Wathelet

γραμματέας: I. Illéssy, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 26ης Ιανουαρίου 2015,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, η LG Display Co. Ltd (στο εξής: LGD) και η LG Display Taiwan Co. Ltd (στο εξής: LGDT) ζητούν τη μερική αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης LG Display και LG Display Taiwan κατά Επιτροπής (T-128/11, EU:T:2014:88, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, μεταρρύθμισε την απόφαση C(2010) 8761 τελικό της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 [ΣΛΕΕ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο [υπόθεση COMP/39.309 — LCD (οθόνες υγρών κρυστάλλων)], περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 7ης Οκτωβρίου 2011 (ΕΕ C 295, σ. 8, στο εξής: επίδικη απόφαση), καθορίζοντας στο άρθρο 2 της αποφάσεως αυτής το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε σ' αυτές αλληλεγγύως σε 210 000 000 ευρώ και, αφετέρου, απέρριψε κατά τα λοιπά την προσφυγή τους με αίτημα τη μερική ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως στο μέτρο που τις αφορά και τη μείωση του ποσού του εν λόγω προστίμου.

Το νομικό πλαίσιο

2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), προβλέπει στο άρθρο 23, παράγραφοι 2 και 3:

«2. Η Επιτροπή δύναται με απόφασή της να επιβάλει σε επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων πρόστιμα, σε περίπτωση που αυτές, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας:

α) διαπράττουν παράβαση των διατάξεων του άρθρου [101 ΣΛΕΕ] ή του άρθρου [102 ΣΛΕΕ] [...]

[...]

Για καθεμία από τις επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων που συμμετείχαν στην παράβαση, το πρόστιμο να μην υπερβαίνει το 10 % του συνολικού κύκλου εργασιών κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος.

[...]

3. Για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, πέραν της σοβαρότητας της παραβάσεως, και η διάρκειά της.»

3 Κατά το άρθρο 31 του κανονισμού αυτού:

«Το Δικαστήριο διαθέτει πλήρη δικαιοδοσία για τον έλεγχο των αποφάσεων με τις οποίες η Επιτροπή επιβάλλει πρόστιμο ή χρηματική ποινή. Το Δικαστήριο δύναται να καταργεί, να μειώνει ή να επαυξάνει τα πρόστιμα ή τις χρηματικές ποινές που έχουν επιβληθεί.»

4 Το σημείο 6 των κατευθυντήριων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων) ορίζει:

«[...] ο συνδυασμός της αξίας των πωλήσεων με τις οποίες σχετίζεται η παράβαση και της διάρκειάς [της] θεωρείται ως κατάλληλη βάση υπολογισμού για να προσδιοριστεί η οικονομική σημασία της παράβασης καθώς και το σχετικό βάρος της συμμετοχής κάθε επιχείρησης σε αυτήν [...]».

5 Με τίτλο «Βασικό ποσό του προστίμου», το σημείο 13 των κατευθυντήριων γραμμών ορίζει:

«Για τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου, η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί την αξία των πωλήσεων προϊόντων ή υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν από την επιχείρηση, με τις οποίες σχετίζεται η παράβαση άμεσα ή έμμεσα [...] στον σχετικό γεωγραφικό χώρο εντός του [Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ)]. [...]»

6 Το σημείο 23, στοιχείο β', της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3, στο εξής: ανακοίνωση περί επιείκειας) προβλέπει διάφορες μειώσεις προστίμων προς τις επιχειρήσεις αναλόγως της σειράς με την οποία παρείχαν τις πληροφορίες. Το τελευταίο εδάφιο της διατάξεως αυτής έχει ως εξής:

«Επιπλέον, εάν μια επιχείρηση παράσχει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με πραγματικά περιστατικά τα οποία αγνοούσε προηγουμένως η Επιτροπή και τα οποία έχουν άμεση σχέση με τη βαρύτητα ή τη διάρκεια της πιθανολογούμενης σύμπραξης (καρτέλ), η Επιτροπή δεν θα λάβει υπόψη τα στοιχεία αυτά κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου που θα επιβάλει στην επιχείρηση που παρέσχε τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία.»

Ιστορικό της διαφοράς και η επίδικη απόφαση

7 Το ιστορικό της διαφοράς και η επίδικη απόφαση μπορούν, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 1 έως 31 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, να συνοψισθούν ως εξής.

8 Η LGD είναι εταιρία κορεατικού δικαίου που ελέγχει όμιλο εταιριών εγκατεστημένων σε όλο τον κόσμο οι οποίες δραστηριοποιούνται στην παραγωγή οθονών υγρών κρυστάλλων ενεργού μήτρας (στο εξής: LCD). Η εν λόγω εταιρία συστήθηκε στις 26 Ιουλίου 1999 με συμφωνία κοινοπραξίας συναφθείσα μεταξύ της εταιρίας κορεατικού δικαίου LG Electronics, Inc. (στο εξής: LGE) και της εταιρίας ολλανδικού δικαίου Koninklijke Philips Electronics NV (στο εξής: Philips). Το χρονικό διάστημα από τις 26 Ιουλίου 1999 μέχρι τις 23 Ιουλίου 2004, η LGE και η Philips κατείχαν η καθεμία το 50 % του κεφαλαίου της LGD. Ακολούθως, η συμμετοχή τους μειώθηκε σε 37,9 % και 32,87 %, αντιστοίχως.

9 Η LGDT είναι εταιρία δικαίου της Ταϊβάν, θυγατρική κατά 100 % της LGD, δραστηριοποιούμενη στην παραγωγή και προμήθεια LCD.

10 Την άνοιξη του 2006, η Samsung Electronics Co. Ltd (στο εξής: Samsung), εταιρία κορεατικού δικαίου, υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση ζητώντας απαλλαγή από το πρόστιμο βάσει της ανακοινώσεως περί επιείκειας. Με την αίτηση αυτή, η Samsung κατήγγειλε την ύπαρξη συμπράξεως μεταξύ πολλών επιχειρήσεων, μεταξύ των οποίων και οι LGD και LGDT, όσον αφορά ορισμένους τύπους LCD.

11 Στις 17 Ιουλίου 2006, η LGD υπέβαλε επίσης αίτηση προς την Επιτροπή για απαλλαγή από το πρόστιμο βάσει της εν λόγω ανακοινώσεως.

12 Στις 23 Νοεμβρίου 2006, η Επιτροπή χορήγησε στη Samsung μερική απαλλαγή από το πρόστιμο, σύμφωνα με το σημείο 15 της εν λόγω ανακοινώσεως, ενώ απέρριψε τη χορήγηση απαλλαγής στην LGD.

13 Στις 27 Μαΐου 2009, η Επιτροπή κίνησε τη διοικητική διαδικασία και εξέδωσε ανακοίνωση αιτιάσεων την οποία απηύθυνε προς δεκαέξι εταιρίες, μεταξύ των οποίων οι αναιρεσείουσες, καθώς και οι LGE και Philips. Με την εν λόγω ανακοίνωση αιτιάσεων παρέχονταν εξηγήσεις, μεταξύ άλλων, για τους λόγους για τους οποίους, κατ' εφαρμογή της νομολογίας του Γενικού Δικαστηρίου, οι αναιρεσείουσες έπρεπε να θεωρηθούν ότι ευθύνονται εις ολόκληρον για τις παραβάσεις που τέλεσε η LGD.

14 Οι αποδέκτες της ανακοινώσεως αιτιάσεων γνωστοποίησαν στην Επιτροπή εγγράφως την άποψή τους επί των υποβληθεισών ενστάσεων που τους αφορούσαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Εξάλλου, πολλοί αποδέκτες της ανακοινώσεως, μεταξύ των οποίων και οι αναιρεσείουσες, άσκησαν το δικαίωμά τους να αναπτύξουν προφορικά την άποψή τους, κατά την ακρόαση που διεξήχθη στις 22 και 23 Σεπτεμβρίου 2009.

15 Την 1η Φεβρουαρίου 2010, η LGD υπέβαλε αίτηση, βάσει του σημείου 23, στοιχείο β', τελευταίο εδάφιο, της ανακοινώσεως περί επιείκειας, με την οποία ζητούσε μερική απαλλαγή από το πρόστιμο που της επιβλήθηκε για τη συμμετοχή της στη σύμπραξη κατά τα έτη 2005 και 2006.

16 Με αίτηση παροχής πληροφοριών της 4ης Μαρτίου 2010 και με την από 6 Απριλίου 2010 συμπληρωματική επιστολή, οι διάδικοι κλήθηκαν, μεταξύ άλλων, να υποβάλουν στην Επιτροπή τα στοιχεία σχετικά με την αξία των πωλήσεων που θα λαμβάνονταν υπόψη για τον υπολογισμό του βασικού ποσού των προστίμων και τις παρατηρήσεις τους επί του θέματος αυτού. Η LGD παρέσχε τα στοιχεία που την αφορούσαν με την από 21 Απριλίου 2010 επιστολή της.

17 Στις 8 Δεκεμβρίου 2010 η Επιτροπή εξέδωσε την επίδικη απόφαση. Η εν λόγω απόφαση απευθύνθηκε σε έξι από τις δεκαέξι εταιρίες που ήταν αποδέκτριες της ανακοινώσεως αιτιάσεων, μεταξύ των οποίων οι αναιρεσείουσες και η Samsung. Αντιθέτως, η LGE και η Philips δεν περιλαμβάνονταν πλέον στις αποδέκτριες.

18 Με την επίδικη απόφαση, η Επιτροπή διαπίστωσε την ύπαρξη συμπράξεως μεταξύ έξι μεγάλων διεθνών κατασκευαστών LCD, μεταξύ των οποίων οι αναιρεσείουσες και η Samsung, όσον αφορά τις ακόλουθες δύο κατηγορίες LCD, μεγέθους ίσου ή μεγαλύτερου των δώδεκα ιντσών, οι οποίες είναι, αφενός, οι LCD για τις τεχνολογίες πληροφοριών, όπως αυτές για φορητούς συμπαγείς υπολογιστές και για τις οθόνες ηλεκτρονικών υπολογιστών, και, αφετέρου, οι LCD για τηλεοράσεις (στο εξής, από κοινού: LCD της συμπράξεως).

19 Κατά την επίδικη απόφαση, η εν λόγω σύμπραξη είχε τη μορφή ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως στο άρθρο 101 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 (ΕΕ 1994, L 1, σ. 3, στο εξής: Συμφωνία για τον ΕΟΧ) και διήρκεσε τουλάχιστον κατά το χρονικό διάστημα από την 5η Οκτωβρίου 2001 έως την 1η Φεβρουαρίου 2006. Κατά το διάστημα αυτό, οι συμμετέχοντες στη σύμπραξη πραγματοποίησαν πολυάριθμες πολυμερείς συναντήσεις, τις οποίες ονόμαζαν «συναντήσεις Cristal». Οι συναντήσεις αυτές είχαν αντικείμενο σαφώς αντίθετο προς τον ανταγωνισμό, εφόσον παρείχαν την ευκαιρία στους συμμετέχοντες, μεταξύ άλλων, να καθορίσουν τις ελάχιστες τιμές για τις LCD της συμπράξεως, να συζητήσουν τις προβλέψεις των τιμών τους ώστε να αποφευχθεί η μείωσή τους και να συντονίσουν τις αυξήσεις των τιμών καθώς και τα επίπεδα παραγωγής. Κατά το χρονικό διάστημα της παραβάσεως, οι συμμετέχοντες στη σύμπραξη είχαν επίσης διμερείς συναντήσεις και αντάλλασσαν συχνά πληροφορίες σχετικά με τα θέματα που είχαν συζητηθεί κατά τις «συναντήσεις Cristal». Έλαβαν, εξάλλου, μέτρα για να εξακριβώσουν εάν οι ληφθείσες κατά τις συναντήσεις αυτές αποφάσεις είχαν εφαρμοστεί.

20 Για τον καθορισμό των προστίμων που επιβλήθηκαν με την επίδικη απόφαση, η Επιτροπή χρησιμοποίησε τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων. Κατ' εφαρμογή των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, η Επιτροπή προσδιόρισε την αξία των πωλήσεων των LCD της συμπράξεως τις οποίες άμεσα ή έμμεσα αφορούσε η παράβαση. Προς τούτο, διαχώρισε τις πωλήσεις που πραγματοποίησαν οι συμμετέχοντες στη σύμπραξη στις εξής τρεις κατηγορίες:

— «άμεσες εντός του ΕΟΧ πωλήσεις», δηλαδή πωλήσεις LCD της συμπράξεως προς άλλη επιχείρηση εντός του ΕΟΧ,

— «άμεσες εντός του ΕΟΧ πωλήσεις μέσω μεταποιημένων προϊόντων», δηλαδή πωλήσεις που αφορούσαν LCD της συμπράξεως οι οποίες ενσωματώθηκαν, εντός του ομίλου στον οποίο ανήκει ο παραγωγός, στα τελικά προϊόντα που πωλήθηκαν σε άλλη επιχείρηση εντός του ΕΟΧ, και

— «έμμεσες πωλήσεις», δηλαδή, πωλήσεις LCD της συμπράξεως προς άλλη επιχείρηση εγκατεστημένη εκτός του ΕΟΧ, η οποία ενσωμάτωνε στη συνέχεια τις LCD στα τελικά προϊόντα τα οποία πωλούσε εντός του ΕΟΧ.

21 Ωστόσο, η Επιτροπή έκρινε ότι μπορούσε να συνεκτιμήσει μόνο τις δύο πρώτες κατηγορίες που αναφέρονται ανωτέρω, κρίνοντας ότι η συνεκτίμηση της τρίτης κατηγορίας δεν ήταν απαραίτητη για να μπορέσουν τα επιβληθέντα πρόστιμα να καταστούν επαρκώς αποτρεπτικά.

22 Όσον αφορά τις αναιρεσείουσες, η Επιτροπή έκρινε, παρά τις αντιρρήσεις τους, ότι η αξία των οικείων πωλήσεων έπρεπε να υπολογιστεί συμπεριλαμβανομένων των πωλήσεών τους προς την LGE και τη Philips. Συγκεκριμένα, αφενός, οι πωλήσεις των LCD της συμπράξεως προς τις εταιρίες αυτές αποτέλεσαν επίσης αντικείμενο των συζητήσεων μεταξύ των συμμετεχόντων στη συγκεκριμένη σύμπραξη και, αφετέρου, η τιμή των πωλήσεων αυτών επηρεάστηκε από τις περιστάσεις που χαρακτήριζαν την αγορά, δηλαδή από την ύπαρξη συμφωνημένων τιμών.

23 Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη, για τον καθορισμό του ποσού των προστίμων, την ανακοίνωση περί επιείκειας. Συναφώς, επικύρωσε, πρώτον, την πλήρη απαλλαγή που χορηγήθηκε στη Samsung. Ακολούθως, μείωσε κατά 50 % το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στις αναιρεσείουσες, λόγω των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισαν, τα οποία είχαν σημαντική προστιθέμενη αξία σε σχέση με εκείνα που είχε ήδη στην κατοχή της η Επιτροπή, σύμφωνα με τα σημεία 21 και 23, στοιχείο β', πρώτη περίπτωση, της εν λόγω ανακοινώσεως. Τέλος, δέχθηκε την αίτηση των αναιρεσειουσών για μερική απαλλαγή από το πρόστιμο, αλλά μόνο για το 2006. Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, οι παρασχεθείσες από τις αναιρεσείουσες πληροφορίες συνιστούσαν αποδεικτικά στοιχεία για πραγματικά περιστατικά που αγνοούσε μόνο για το έτος αυτό. Αντιθέτως, όσον αφορά το 2005, οι παρασχεθείσες από τις αναιρεσείουσες πληροφορίες προστίθεντο σε εκείνες που είχε λάβει από τη Samsung και δεν αφορούσαν, επομένως, πραγματικά περιστατικά τα οποία αγνοούσε προηγουμένως το εν λόγω θεσμικό όργανο.

24 Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τις ανωτέρω εκτιμήσεις, υποχρέωσε τις αναιρεσείουσες, με το άρθρο 2 της επίδικης αποφάσεως, να καταβάλουν αλληλεγγύως πρόστιμο ύψους 215 000 000 ευρώ.

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

25 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Φεβρουαρίου 2011, οι αναιρεσείουσες άσκησαν ενώπιον αυτού προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση της επίδικης αποφάσεως και τη μείωση του προστίμου που τους επιβλήθηκε βάσει της αποφάσεως αυτής.

26 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι αναιρεσείουσες είχαν προβάλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο εξ αυτών των λόγων υποστήριξαν ότι η Επιτροπή έσφαλε και προσέβαλε τα δικαιώματά τους άμυνας στο μέτρο που συνεκτίμησε τις εσωτερικές πωλήσεις τους για τον υπολογισμό του προστίμου, ενώ με τον δεύτερο λόγο υποστήριξαν ότι κακώς η Επιτροπή αρνήθηκε να τους χορηγήσει απαλλαγή από το πρόστιμο για το 2005 και παρέλειψε να λάβει δεόντως υπόψη τη μερική απαλλαγή την οποία τους είχε χορηγήσει για τον Ιανουάριο του 2006.

27 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε εν μέρει τον δεύτερο λόγο, με το σκεπτικό ότι η Επιτροπή κακώς είχε συνεκτιμήσει στην αξία των πωλήσεων των αναιρεσειουσών τον Ιανουάριο του 2006 για τον υπολογισμό του ποσού του επιβλητέου προστίμου. Συνεπώς, κατ' άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του, το Γενικό Δικαστήριο μείωσε το ποσό αυτό σε 210 000 000 ευρώ. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή κατά τα λοιπά.

Αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

28 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει εν μέρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, στον βαθμό που απέρριψε την προσφυγή τους περί μερικής ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως·

— να ακυρώσει εν μέρει την επίδικη απόφαση και, κατ' άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του, να μειώσει το ποσό του προστίμου που τους επιβλήθηκε, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου.

29 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως και την καταδίκη των αναιρεσειουσών στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

30 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν δύο λόγους αναιρέσεως. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο του Γενικού Δικαστηρίου, από μη εκπλήρωση της υποχρεώσεώς του αιτιολογήσεως και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθώς και από πρόδηλη παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων και από παράλειψη ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του όσον αφορά τη συμπερίληψη των πωλήσεων LCD της συμπράξεως από την LGD προς τις μητρικές εταιρίες της στην αξία των πωλήσεων που συνεκτιμήθηκαν για τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και από πρόδηλη παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων προκύπτουσα από την άρνηση του Γενικού Δικαστηρίου να χορηγήσει στην LGD μερική απαλλαγή από το πρόστιμο για το 2005.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, σχετικά με τη συνεκτίμηση των πωλήσεων LCD της συμπράξεως από την LGD προς τις μητρικές εταιρίες της για τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου

Επιχειρήματα των διαδίκων

31 Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, συμπεραίνοντας ότι η Επιτροπή μπορούσε να συμπεριλάβει στην αξία των πωλήσεων που έλαβε υπόψη για τον υπολογισμό του προστίμου όλες τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν στην οικεία αγορά, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του

σημείου 13 των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων, δεν αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο την απόφασή του, παραμόρφωσε προδήλως τα αποδεικτικά στοιχεία, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της LGD και δεν άσκησε την πλήρη δικαιοδοσία του. Με το δεύτερο σκέλος, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, επικυρώνοντας το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι οι εσωτερικές πωλήσεις της LGD προς τις μητρικές εταιρίες της επηρεάστηκαν πράγματι από τη διωκόμενη παράβαση, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο παραβιάζοντας την αρχή της αναλογικότητας, δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως, παραμόρφωσε προδήλως τα αποδεικτικά στοιχεία και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της LGD.

– Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου, σχετικά με τη δυνατότητα συνεκτιμήσεως όλων των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν στην επηρεαζόμενη από την παράβαση αγορά

32 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, στη σκέψη 97 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ορθώς η Επιτροπή συμπεριέλαβε, για τον υπολογισμό του προστίμου, τις εσωτερικές πωλήσεις της LGD προς τις μητρικές εταιρίες της, με το σκεπτικό ότι οι πωλήσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν στην επηρεαζόμενη από την παράβαση αγορά, ακόμη και αν οι εν λόγω πωλήσεις δεν είχαν επηρεαστεί από την παράβαση.

33 Πρώτον, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι, μολονότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να αποδείξει ποιες είναι οι συγκεκριμένες πωλήσεις που επηρεάσθηκαν από τη σύμπραξη, το Γενικό Δικαστήριο, περιλαμβάνοντας την αξία όλων των πωλήσεων LCD της συμπράξεως που πραγματοποιήθηκαν στην επηρεαζόμενη από την παράβαση αγορά στην αξία των πωλήσεων που λήφθηκαν υπόψη για τον υπολογισμό του προστίμου, παρά τη μη ύπαρξη επαρκών αποδεικτικών στοιχείων για το ότι η παράβαση αφορούσε τις εσωτερικές πωλήσεις της LGD προς την LGE και τη Philips, παρέβη το σημείο 13 των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων και παρεξέκλινε, εξάλλου, από την πρακτική που ακολουθεί η Επιτροπή στις σχετικές αποφάσεις της, όπως αυτή προκύπτει, ιδίως, από την απόφαση C(2008) 6815 τελικό, της 12ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.125 — υαλοπίνακες αυτοκινήτων) και από την απόφαση C(2008) 926 τελικό, της 11ης Μαρτίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.543 — Υπηρεσίες διασυνοριακών μεταφορών).

34 Δεύτερον, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο τους λόγους για τους οποίους οι εσωτερικές πωλήσεις LCD της συμπράξεως από την LGD προς τη Philips και την LGE θα μπορούσαν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό στη συγκεκριμένη αγορά, παρά τις διαρθρωτικές εγγυήσεις που αποκλείουν την πιθανότητα να επηρεάστηκαν οι πωλήσεις αυτές από τη σύμπραξη, δεδομένου ότι οι εν λόγω πωλήσεις πραγματοποιήθηκαν, κυρίως, με προτιμησιακό τιμολόγιο και δεν μπορούσαν, επομένως, να θεωρηθούν ως πωλήσεις σε ελεύθερη αγορά. Συναφώς, η παρούσα υπόθεση είναι ανάλογη με εκείνη επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Team Relocations κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-204/08 και T-212/08, EU:T:2011:286), σχετικά με τις υπηρεσίες διασυνοριακών μεταφορών, στην οποία το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε, για τον λόγο αυτόν, ορισμένες πωλήσεις από την αξία των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν στη συγκεκριμένη αγορά.

35 Τρίτον, οι αναιρεσείουσες διατείνονται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν άσκησε την πλήρη δικαιοδοσία του βάσει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ και του άρθρου 31 του κανονισμού 1/2003, εφόσον επέτρεψε στην Επιτροπή να παρεκκλίνει, χωρίς επαρκή αιτιολογία, από την προγενέστερη πρακτική της λήψεως αποφάσεων, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από την απόφαση C(2007) 5791 τελικό, της 28ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39165 — Επίπεδο γυαλί), καθώς και από τις αποφάσεις που έχουν ληφθεί στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων, με τις οποίες η Επιτροπή απέκλεισε τη συνεκτίμηση των εσωτερικών πωλήσεων για τον υπολογισμό του προστίμου.

36 Τέταρτον, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και ότι δεν άσκησε την πλήρη δικαιοδοσία του, εφόσον επέτρεψε στην Επιτροπή να καθορίσει το ποσό του προστίμου βάσει του συνολικού κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε στη συγκεκριμένη αγορά. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν ούτε τα επιχειρήματα που προέβαλε η LGD, τα οποία αποδείκνυαν ότι οι εσωτερικές πωλήσεις της προς την LGE και τη Philips δεν μπορούσαν να έχουν επηρεαστεί από τη σύμπραξη, ειδικότερα λόγω των όρων της συμφωνίας κοινοπραξίας που είχε συναφθεί μεταξύ των δύο αυτών εταιριών.

37 Πέμπτον, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι διέλαβε αντιφατική αιτιολογία όσον αφορά την ερμηνεία των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων. Συγκεκριμένα, στη σκέψη 97 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι κατευθυντήριες γραμμές είχαν την έννοια ότι επέτρεπαν στην Επιτροπή να συμπεριλάβει στην αξία των πωλήσεων που συνεκτιμήθηκαν για τον υπολογισμό του προστίμου την αξία όλων των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν στη συγκεκριμένη αγορά, χωρίς να αφαιρέσει την αξία εκείνων που δεν επηρεάστηκαν από την παράβαση. Αντιθέτως, στη σκέψη 70 της εν λόγω αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε ότι η αξία των πωλήσεων που συνεκτιμάται για τον υπολογισμό αυτόν πρέπει να περιλαμβάνει και την αξία των πωλήσεων για τις οποίες η λειτουργία του ανταγωνισμού στη σχετική αγορά έχει νοθευτεί. Ομοίως, στη σκέψη 68 της εν λόγω αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο όρισε την αξία των πωλήσεων που συνεκτιμάται για τον εν λόγω υπολογισμό αναφερόμενο στην πώληση των εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο της παραβάσεως και των προϊόντων που αποτέλεσαν αντικείμενο περιοριστικής πρακτικής. Εξάλλου, στη σκέψη 62 της ίδιας αποφάσεως αναφέρεται ότι πρέπει να υφίσταται σύνδεσμος μεταξύ της αξίας των πωλήσεων που συνεκτιμώνται και της παραβάσεως.

38 Έκτον, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της LGD επικαλούμενο ένα αμάχητο τεκμήριο, σύμφωνα με το οποίο όλες οι πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν στη σχετική αγορά επηρεάστηκαν από την παράβαση. Οι κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων δεν θεσπίζουν όμως τέτοιο τεκμήριο, αλλά, αντιθέτως, επιβάλλουν στην Επιτροπή την υποχρέωση να εξετάσει κατά περίπτωση αν οι πωλήσεις επηρεάστηκαν από την παράβαση. Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε επομένως να εκτιμήσει τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η LGD.

39 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το σκέλος αυτό είναι αβάσιμο, εφόσον ούτε από τη νομολογία του Δικαστηρίου ούτε από τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές προκύπτει ότι δεν μπορεί να λάβει υπόψη, για τον υπολογισμό του προστίμου, τις εσωτερικές πωλήσεις. Εν πάση περιπτώσει, το επιχείρημα είναι αλυσιτελές διότι δεν αμφισβητείται ότι οι πωλήσεις της LGD προς τη Philips και την LGE συνιστούσαν πωλήσεις προς άλλες επιχειρήσεις. Κατά τα λοιπά, ο μη περιορισμός της αξίας των πωλήσεων που συνεκτιμώνται για τον υπολογισμό των προστίμων μόνο στις πράξεις οι οποίες όντως επηρεάστηκαν από την παράβαση δεν αντιβαίνει ούτε στην πρακτική που ακολουθεί η Επιτροπή στις σχετικές αποφάσεις της ούτε στο σημείο 13 των ίδιων κατευθυντήριων γραμμών.

– Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, σχετικά με την επίπτωση της παραβάσεως στις εσωτερικές πωλήσεις της LGD προς τις μητρικές εταιρίες της

40 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, στις σκέψεις 73 και 83 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, εν πάση περιπτώσει, η σύμπραξη επηρέασε όντως τις εσωτερικές πωλήσεις της LGD προς τις μητρικές εταιρίες της.

41 Πρώτον, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, διαπιστώνοντας, στη σκέψη 86 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν διέθετε αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά συγκεκριμένα τις εσωτερικές πωλήσεις της LGD προς την LGE και τη Philips που πραγματοποιήθηκαν το διάστημα από τον Ιούλιο του 2002 μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2005, υπέπεσε

σε πλάνη περί το δίκαιο και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της LGD συνεκτιμώντας τις πωλήσεις αυτές για τον υπολογισμό του προστίμου. Η Επιτροπή παρεξέκλινε συναφώς από την πρακτική που ακολούθησε με την απόφαση C(2009) 428 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39406 — Θαλάσσιοι σωλήνες), με την οποία έκρινε ότι η αρχή της αναλογικότητας αντίκειται στη συνεκτίμηση των πωλήσεων που αφορούν περίοδο για την οποία δεν υφίσταται κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Η πρακτική αυτή επικυρώθηκε και από τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου (αποφάσεις Dansk Rørindustri κατά Επιτροπής, T-21/99, EU:T:2002:74, σκέψη 62, καθώς και IMI κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-18/05, EU:T:2010:202, σκέψη 95). Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εκτιμήσει εάν, λαμβανομένης υπόψη της μη υπάρξεως αποδεικτικών στοιχείων για το διάστημα από τον Ιούλιο του 2002 έως τον Σεπτέμβριο του 2005, οι εσωτερικές πωλήσεις της LGD προς τις μητρικές εταιρίες της εμπίπτουν σε ενιαία και διαρκή παράβαση καθ' όλο το κρίσιμο χρονικό διάστημα.

42 Δεύτερον, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, διαπιστώνοντας ότι οι πωλήσεις LCD της συμπράξεως από την LGD προς την LGE, σε αντίθεση με τις πωλήσεις προς τη Philips, επηρεάσθηκαν από την παράβαση, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως και παραμόρφωσε προδήλως τα αποδεικτικά στοιχεία. Αφενός, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πρακτικά συναντήσεως της 15ης Νοεμβρίου 2001, περί των οποίων γίνεται μνεία στη σκέψη 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, συνάγοντας από το έγγραφο αυτό, στη σκέψη 150 της εν λόγω αποφάσεως, ένα γενικό κανόνα κατά τον οποίο η συγκεκριμένη σύμπραξη αφορούσε και τις εσωτερικές πωλήσεις, ενώ στο εν λόγω έγγραφο δεν αναφέρεται καθόλου η LGE και η Philips και από το περιεχόμενό του ουδόλως αποδεικνύεται η ύπαρξη ενός τέτοιου γενικού κανόνα. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τον πίνακα 2 της επίδικης αποφάσεως συνάγοντας από αυτόν, στη σκέψη 151 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι τιμές πωλήσεως των LCD της συμπράξεως από την LGD προς τις μητρικές εταιρίες της επηρεάστηκαν από τη σύμπραξη, ενώ ο πίνακας αυτός αφορούσε αποκλειστικά τις πωλήσεις προς το σύνολο των πελατών της LGD ενός συγκεκριμένου είδους LCD για οθόνες ηλεκτρονικών υπολογιστών κατά τη διάρκεια μιας σύντομης περιόδου έξι μηνών.

43 Τρίτον, οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο την απόρριψη, στη σκέψη 125 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, του επιχειρήματός τους κατά το οποίο η Επιτροπή, συνάγοντας ότι οι εσωτερικές πωλήσεις της LGD προς τις μητρικές εταιρίες της επηρεάστηκαν από τη σύμπραξη, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της LGD. Συναφώς, είναι αντιφατική η διαπίστωση, στη σκέψη 111 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «η αιτίαση που αφορά τις πωλήσεις των προσφευγουσών προς την LGE και τη Philips προέκυπτε ήδη από την ανακοίνωση αιτιάσεων», ενώ, στη σκέψη 99 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι «είναι αληθές ότι η ανακοίνωση αιτιάσεων δεν ανέφερε ρητώς ότι οι πωλήσεις των προσφευγουσών προς την LGE και τη Philips επηρεάστηκαν από τη σύμπραξη». Όμως, αν η LGD γνώριζε, κατά τη στιγμή της ανακοινώσεως αιτιάσεων, ότι η Επιτροπή προετίθετο να συμπεριλάβει τις εσωτερικές πωλήσεις της προς τις μητρικές εταιρίες της στον υπολογισμό του προστίμου, με το σκεπτικό ότι οι πωλήσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν σε αγορά που επηρεάσθηκε από τη σύμπραξη, η LGD θα μπορούσε να προβάλει τα επιχειρήματά της επ' αυτού αντί να εξηγεί τους λόγους για τους οποίους οι πωλήσεις που πραγματοποιούνται εντός του ίδιου ομίλου δεν πρέπει, κατά κανόνα, να συνεκτιμώνται κατά τον υπολογισμό του προστίμου.

44 Η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου είναι αλυσιτελές, διότι, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι το σκέλος αυτό είναι βάσιμο, τούτο δεν θα εμπόδιζε να συνεκτιμηθούν οι πωλήσεις LCD της συμπράξεως από την LGD προς τη Philips και την LGE για τον υπολογισμό του προστίμου. Εν πάση περιπτώσει, το σκέλος αυτό είναι αβάσιμο.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

45 Εισαγωγικά, επισημαίνεται ότι οι αναιρεσείουσες προσάπτουν κατ' επανάληψη στο Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ότι συνήγαγε ότι η Επιτροπή ορθώς περιέλαβε τις εσωτερικές πωλήσεις της LGD προς τις μητρικές εταιρίες της, δηλαδή την LGE και τη Philips, στην αξία των πωλήσεων που συνεκτιμήθηκαν για τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου.

46 Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι, όπως σαφώς προκύπτει από τις σκέψεις 136 έως 145 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Επιτροπή είχε ορθώς κρίνει ότι οι αναιρεσείουσες, και τούτο δεν αμφισβητήθηκε από αυτές ενώπιον του δικαστηρίου εκείνου, δεν αποτελούσαν με την LGE και τη Philips ενιαία επιχείρηση για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και δεν ήταν επομένως κάθετα ολοκληρωμένες επιχειρήσεις, οπότε οι σχετικές πωλήσεις των αναιρεσειουσών προς αυτές περιελήφθησαν στην κατηγορία των «απευθείας πωλήσεων εντός του ΕΟΧ», η οποία αφορούσε τις πωλήσεις LCD της συμπράξεως προς ανεξάρτητους τρίτους. Οι αναιρεσείουσες δεν προσέβαλαν τη διαπίστωση αυτή ούτε με την αίτησή τους αναιρέσεως. Αντιθέτως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι αναιρεσείουσες ρητώς ανέφεραν ότι οι πωλήσεις LCD της συμπράξεως προς τις μητρικές εταιρίες τους δεν αποτελούσαν εσωτερικές πωλήσεις.

47 Υπό τις συνθήκες αυτές, στον βαθμό που οι αναιρεσείουσες, με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι συνήγαγε ότι ορθώς η Επιτροπή συμπεριέλαβε τις εσωτερικές πωλήσεις της LGD προς τις μητρικές εταιρίες της στην αξία των πωλήσεων που συνεκτιμώνται για τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου, η επιχειρηματολογία τους πρέπει να απορριφθεί, εφόσον βασίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

48 Στον βαθμό που οι αναιρεσείουσες, με το εν λόγω σκέλος, προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε ότι ορθώς η Επιτροπή συμπεριέλαβε τις σχετικές πωλήσεις της LGD προς τις μητρικές εταιρίες της στην αξία των πωλήσεων που συνεκτιμώνται για τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003 προβλέπει ότι, για καθεμία από τις επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων που συμμετείχαν στην παράβαση, το πρόστιμο δεν υπερβαίνει το 10 % του συνολικού κύκλου εργασιών της κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος.

49 Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, η Επιτροπή οφείλει να αξιολογεί, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου καθώς και των σκοπών του καθεστώτος κυρώσεων το οποίο έχει θεσπίσει ο κανονισμός 1/2003, τις συνέπειες που πρέπει να έχουν οι κυρώσεις στη συγκεκριμένη επιχείρηση, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τον κύκλο εργασιών που αντικατοπτρίζει την πραγματική οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως αυτής την περίοδο κατά την οποία διαπράχθηκε η παράβαση (αποφάσεις Britannia Alloys & Chemicals κατά Επιτροπής, C-76/06 P, EU:C:2007:326, σκέψη 25, καθώς και Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, σκέψη 53).

50 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η Επιτροπή έχει την ευχέρεια, κατά την επιμέτρηση του προστίμου, να λαμβάνει υπόψη τόσο τον ολικό κύκλο εργασιών της επιχειρήσεως, που αποτελεί ένδειξη, έστω κατά προσέγγιση και ατελή, του μεγέθους και της οικονομικής ισχύος της, όσο και το ποσοστό του κύκλου εργασιών που προέρχεται από τα εμπορεύματα που συνιστούν το αντικείμενο της παραβάσεως και που, συνεπώς, μπορούν να παράσχουν ένδειξη για την έκτασή της (αποφάσεις Musique Diffusion française κ.λπ. κατά Επιτροπής, 100/80 έως 103/80, EU:C:1983:158, σκέψη 121· Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, EU:C:2005:408, σκέψη 243· Archer Daniels Midland και Archer Daniels Midland Ingredients κατά Επιτροπής, C-397/03 P, EU:C:2006:328, σκέψη 100, καθώς και Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, σκέψη 54).

51 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, μολονότι το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 παρέχει στην Επιτροπή ευρύ περιθώριο εκτίμησης, εντούτοις περιορίζει την άσκηση της ευχέρειας αυτής θεσπίζοντας αντικειμενικά κριτήρια με τα οποία η Επιτροπή πρέπει να συμμορφώνεται. Συγκεκριμένα, αφενός, υπάρχει ένα αριθμητικά προσδιορίσιμο και απόλυτο ανώτατο όριο σε σχέση με το ποσό του προστίμου που μπορεί να επιβληθεί σε μια επιχείρηση και, ως εκ τούτου, το ανώτατο ποσό του προστίμου που μπορεί να επιβληθεί σε ορισμένη επιχείρηση είναι εκ των προτέρων προσδιορίσιμο. Αφετέρου, η άσκηση της εν λόγω διακριτικής ευχέρειας οριοθετείται από τους κανόνες συμπεριφοράς με τους οποίους η Επιτροπή αυτοδεσμεύθηκε, ιδίως με τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (απόφαση Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, σκέψη 55).

52 Κατά το σημείο 13 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, «[γ]ια τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου, η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί την αξία των πωλήσεων των προϊόντων ή υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν από την επιχείρηση, με τις οποίες η παράβαση σχετίζεται άμεσα ή έμμεσα, στον σχετικό γεωγραφικό χώρο εντός του ΕΟΧ». Στο σημείο 6 των ίδιων κατευθυντήριων γραμμών διευκρινίζεται ότι «ο συνδυασμός της αξίας των πωλήσεων με τις οποίες σχετίζεται η παράβαση και της διάρκειας της παράβασης θεωρείται ως κατάλληλη βάση υπολογισμού για να προσδιοριστεί η οικονομική σημασία της παράβασης καθώς και το σχετικό βάρος της συμμετοχής κάθε επιχείρησης σε αυτήν».

53 Κατά συνέπεια, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, το σημείο 13 των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων έχει σκοπό να προσδιορίσει ως βάση αναφοράς για τον υπολογισμό του επιβαλλόμενου σε επιχείρηση προστίμου ένα ποσό που αντιστοιχεί προς την οικονομική σημασία της παραβάσεως και το σχετικό βάρος της συγκεκριμένης επιχειρήσεως στο πλαίσιο της παραβάσεως. Κατά συνέπεια, καίτοι η έννοια της αξίας των πωλήσεων περί της οποίας γίνεται λόγος στο σημείο αυτό 13 δεν μπορεί, ασφαλώς, να επεκτείνεται κατά τρόπον ώστε να καλύψει τις πωλήσεις της οικείας επιχειρήσεως οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της προσαπτόμενης συμπράξεως, εντούτοις, ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει η διάταξη αυτή θα θιγόταν αν η ως άνω έννοια έπρεπε να νοηθεί ως αφορώσα μόνον τον κύκλο εργασιών που πραγματοποιείται αποκλειστικά με τις πωλήσεις οι οποίες αποδεικνύεται ότι όντως επηρεάστηκαν από την εν λόγω σύμπραξη (αποφάσεις Team Relocations κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-444/11 P, EU:C:2013:464, σκέψεις 76 και 88, καθώς και Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, σκέψη 57).

54 Ένας τέτοιος περιορισμός θα είχε, επιπλέον, ως αποτέλεσμα την τεχνητή σμίκρυνση του οικονομικού βάρους της παραβάσεως εκ μέρους συγκεκριμένης επιχειρήσεως, διότι απλώς και μόνον το γεγονός ότι προέκυψε περιορισμένος αριθμός άμεσων αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με πωλήσεις που πράγματι επηρεάστηκαν από τη σύμπραξη θα είχε ως τελικό αποτέλεσμα την επιβολή προστίμου χωρίς καμία πραγματική σχέση με το πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης συμπράξεως. Μια τέτοια «επιβράβευση» της μυστικότητας θα δυσχέραινε επίσης την επίτευξη του σκοπού της διώξεως και της επιβολής αποτελεσματικών κυρώσεων σε περιπτώσεις παραβάσεων του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και, επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτή (αποφάσεις Team Relocations κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-444/11 P, EU:C:2013:464, σκέψη 77, καθώς και Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, σκέψη 58).

55 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ο συνολικός κύκλος εργασιών από τις πωλήσεις προϊόντων που αποτελούν το αντικείμενο της παραβάσεως συνιστά την καλύτερη ένδειξη περί της οικονομικής σημασίας της παραβάσεως αυτής (απόφαση Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, σκέψη 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

56 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε εν προκειμένω, στη σκέψη 97 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «η δυνατότητα της Επιτροπής να συμπεριλάβει στην αξία των κρίσιμων για τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου πωλήσεων τις πωλήσεις των LCD της συμπράξεως που πραγματοποίησαν οι αναιρεσείουσες προς την LGE και τη Philips δεν εξαρτάται από το αν οι

πωλήσεις αυτές πραγματοποιούνταν σε τιμές που είχαν επηρεαστεί από τη σύμπραξη, αλλά είχε τη δυνατότητα αυτή απλώς και μόνον επειδή πραγματοποιήθηκαν σε αγορά επηρεαζόμενη από τη σύμπραξη στην οποία συμμετείχαν οι αναιρεσείουσες».

57 Συναφώς, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε, πρώτον, με τις σκέψεις 65 και 66 της εν λόγω αποφάσεως, στο σημείο 13 των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων, διαπιστώνοντας ότι το εν λόγω σημείο δεν αφορά μόνον τις περιπτώσεις για τις οποίες η Επιτροπή έχει στη διάθεσή της έγγραφες αποδείξεις της παραβάσεως, αλλά και τις πωλήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί στην αγορά με την οποία σχετίζεται η παράβαση, στη συνέχεια, με τη σκέψη 67 της εν λόγω αποφάσεως, στον σκοπό που επιδιώκουν οι ρυθμίσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί ανταγωνισμού, αφού επισήμανε ότι η ερμηνεία που προτείνουν οι αναιρεσείουσες θα σήμαινε ότι, για τον καθορισμό του βασικού ποσού των προστίμων, η Επιτροπή θα όφειλε σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ποιες είναι οι συγκεκριμένες πωλήσεις που επηρεάσθηκαν από τη σύμπραξη, και, τέλος, με τη σκέψη 68 της ίδιας αποφάσεως, στη νομολογία που διαμορφώθηκε με την απόφαση Musique Diffusion française κ.λπ. κατά Επιτροπής (100/80 έως 103/80, EU:C:1983:158), η οποία υπενθυμίζεται στη σκέψη 50 της παρούσας αποφάσεως.

58 Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο, έχοντας διαπιστώσει, με τη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο πλαίσιο της κυριαρχικής εκτιμήσεώς του των πραγματικών περιστατικών, χωρίς οι αναιρεσείουσες να προβάλουν συναφώς καμία παραμόρφωση, ότι οι πωλήσεις των LCD της συμπράξεως προς την LGE και τη Philips πραγματοποιήθηκαν στην αγορά με την οποία σχετίζεται η παράβαση, δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 71 και 72 της εν λόγω αποφάσεως, ότι ορθώς η Επιτροπή συνεκτίμησε τις εν λόγω πωλήσεις για τον υπολογισμό του ποσού του επιβλητέου προστίμου, ανεξαρτήτως του αν η LGE και η Philips κατέβαλαν πράγματι σ' αυτές αυξημένες τιμές λόγω της συμπράξεως και αν μετακύλισαν αυτή την ενδεχόμενη αύξηση στην τιμή των τελικών προϊόντων στα οποία είχαν ενσωματωθεί οι LCD της συμπράξεως τις οποίες πώλησαν στους εντός του ΕΟΧ καταναλωτές.

59 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε υποχρέωση να διευκρινίσει τους λόγους για τους οποίους οι πωλήσεις των εν λόγω LCD που πραγματοποίησε η LGD προς την LGE και τη Philips, παρά τις συμβατικές ρήτρες που συνέδεαν την LGD με αυτές στο πλαίσιο της συμφωνίας τους περί κοινοπραξίας, μπορούσαν να έχουν νοθεύσει τον ανταγωνισμό στη σχετική αγορά ούτε να εξετάσει τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν προς τούτο οι αναιρεσείουσες.

60 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι η μη συνεκτίμηση της αξίας των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν προς ανεξάρτητους τρίτους με το σκεπτικό ότι η επιχείρηση που συμμετείχε σε σύμπραξη έχει ιδιαίτερους διαρθρωτικούς δεσμούς με αυτούς θα παρείχε ένα αδικαιολόγητο πλεονέκτημα στην επιχείρηση αυτή, δίνοντάς της τη δυνατότητα να αποφύγει την επιβολή κυρώσεως ανάλογης προς το βάρος της στην αγορά των αποτελούντων το αντικείμενο της παραβάσεως προϊόντων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, σκέψεις 59 και 63).

61 Πράγματι, μια επιχείρηση, επιπλέον του κέρδους που μπορεί να αντλήσει από σύμπραξη περί οριζόντιου καθορισμού των τιμών για τις πωλήσεις σε ανεξάρτητους τρίτους, μπορεί επίσης να επωφεληθεί από μια τέτοια σύμπραξη από την αύξηση των πωλήσεών της προς επιχειρήσεις με τις οποίες υφίστανται ορισμένοι διαρθρωτικοί δεσμοί όταν στις επιχειρήσεις αυτές δεν εφαρμόζονται οι αυξημένες τιμές που ορίστηκαν στο πλαίσιο της συμπράξεως, εφόσον, με αυτόν τον τρόπο, η εν λόγω επιχείρηση αποκτά ανταγωνιστικό πλεονέκτημα επί των ανταγωνιστών της, οι οποίοι προσφέρουν τα προϊόντα τους στη σχετική αγορά με τις αυξημένες τιμές.

62 Εξάλλου, το γεγονός, αυτό καθεαυτό, ότι μια επιχείρηση πραγματοποιεί στη σχετική αγορά πωλήσεις σε αυξημένες τιμές προς ανεξάρτητους τρίτους συνεπάγεται στρέβλωση του ανταγωνισμού που επηρεάζει το σύνολο της σχετικής αγοράς, σε βάρος, ειδικότερα, των καταναλωτών.

63 Επομένως, όπως κατ' ουσίαν επισήμανε και το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 70 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ακόμη και αν η σύμπραξη δεν αφορά τις πωλήσεις του οικείου προϊόντος προς επιχειρήσεις που συνδέονται με τα μέλη της εν λόγω συμπράξεως, η λειτουργία του ανταγωνισμού στη σχετική αγορά νοθεύεται, οπότε οι πωλήσεις αυτές μπορούν να συνεκτιμηθούν για τον υπολογισμό του προστίμου.

64 Αντιθέτως προς όσα προβάλλουν οι αναιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως επικαλέσθηκε, με την επισήμανση αυτή, ένα αμάχητο τεκμήριο, σύμφωνα με το οποίο όλες οι πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν στη σχετική αγορά επηρεάστηκαν από την εν λόγω παράβαση. Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, παραθέτοντας αιτιολογία η οποία, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 48 έως 59 της παρούσας αποφάσεως, δεν ενέχει καμία πλάνη περί το δίκαιο, ότι, ακόμη και αν δεν υφίστανται στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι πωλήσεις των LCD της συμπράξεως από τις αναιρεσείουσες προς τις μητρικές εταιρίες τους επηρεάστηκαν από την εν λόγω παράβαση, οι πωλήσεις αυτές μπορούν παρά ταύτα να συνεκτιμηθούν για τον υπολογισμό του επιβλητέου στις αναιρεσείουσες προστίμου, εφόσον πραγματοποιήθηκαν στην αγορά που αφορά η παράβαση. Επομένως, η επιχειρηματολογία των αναιρεσειουσών στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και πρέπει, ως εκ τούτου, να απορριφθεί.

65 Δεν μπορεί επίσης να γίνει δεκτή η αιτίαση που στηρίζεται σε αντιφατική αιτιολογία όσον αφορά τις σκέψεις 62 και 68 έως 70 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

66 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνοντας, στη σκέψη 62 της εν λόγω αποφάσεως, ότι η Επιτροπή είχε υποχρέωση «να εξηγήσει ποια σχέση είχαν με τη σύμπραξη οι πωλήσεις των αναιρεσειουσών προς την LGE και τη Philips», υπενθυμίζοντας, στη σκέψη 68 της εν λόγω αποφάσεως, ότι «κατά πάγια νομολογία το μέρος του κύκλου εργασιών που προέρχεται από τα εμπορεύματα τα οποία συνιστούν το αντικείμενο της παραβάσεως μπορεί να αποτελέσει ένδειξη για την έκταση της παραβάσεως στην οικεία αγορά» και αναφέροντας, στη σκέψη 70 της ίδιας αποφάσεως, ότι «όταν ένα προϊόν που αποτελεί το αντικείμενο συμπράξεως πωλείται στην εσωτερική αγορά, η λειτουργία του ανταγωνισμού στην εν λόγω αγορά νοθεύεται», εξέφρασε απλώς την ίδια εκτίμηση, η οποία αποτελεί τη βάση του συνόλου της αιτιολογίας του και επαναλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, στις σκέψεις 66 και 97 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία οι πωλήσεις των αναιρεσειουσών προς την LGE και τη Philips μπορούσαν να συνεκτιμηθούν από την Επιτροπή για τους σκοπούς του υπολογισμού του ποσού του προστίμου εφόσον οι πωλήσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν στην αγορά που αφορούσε η παράβαση.

67 Εξάλλου, όσον αφορά την αιτίαση ότι το Γενικό Δικαστήριο παρεξέκλινε από την πρακτική που ακολουθεί η Επιτροπή στις σχετικές αποφάσεις της, υπενθυμίζεται, όπως το υπενθύμισε και το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 143 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, οι προγενέστερες αποφάσεις της Επιτροπής δεν καθορίζουν το νομικό πλαίσιο που διέπει την επιβολή προστίμων στο δίκαιο του ανταγωνισμού (βλ. αποφάσεις JCB Service κατά Επιτροπής, C-167/04 P, EU:C:2006:594, σκέψη 205· Tomra Systems κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-549/10 P, EU:C:2012:221, σκέψη 104, καθώς και Team Relocations κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-444/11 P, EU:C:2013:464, σκέψη 82).

68 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

69 Υπό τις συνθήκες αυτές, το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού, με το οποίο οι αναιρεσείουσες βάλλουν κατά των διαπιστώσεων του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 73 έως 89 και 147 έως 154 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με τις οποίες, κατ' ουσίαν, όπως προκύπτει από την εν λόγω σκέψη 73, από τη δικογραφία συνάγεται «εν πάση περιπτώσει» ότι οι πωλήσεις των LCD της συμπράξεως που πραγματοποίησαν οι αναιρεσείουσες προς την LGE και τη Philips αποτέλεσαν αντικείμενο συνομιλιών στο πλαίσιο της συμπράξεως και ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι η σύμπραξη επηρέαζε και τις πωλήσεις αυτές, πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές, δεδομένου ότι

αφορά αιτιολογίες που παρατίθενται επαλλήλως (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, EU:C:2005:408, σκέψη 148).

70 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την εξέταση του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, οι λόγοι που εκτίθενται στις σκέψεις 65 έως 72 και 97 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αρκούν για να δικαιολογήσουν τη συνεκτίμηση των εν λόγω πωλήσεων για τον υπολογισμό του προστίμου.

71 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, σχετικά με τη μερική απαλλαγή από το πρόστιμο

72 Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του σημείου 23, στοιχείο β', τελευταίο εδάφιο, της ανακοινώσεως περί επιείκειας και δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως περιάγοντας την επιχείρηση που ζήτησε την πλήρη απαλλαγή σε προνομιούχο θέση σε σχέση με την επιχείρηση που ζήτησε μερική απαλλαγή. Με το δεύτερο σκέλος, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε προδήλως τα αποδεικτικά στοιχεία και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή της εν λόγω ανακοινώσεως, διότι αρνήθηκε να χορηγήσει στην LGD μερική απαλλαγή από το πρόστιμο για το χρονικό διάστημα μετά τις 26 Αυγούστου 2005.

Επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, σχετικά με τις προϋποθέσεις χορηγήσεως της μερικής απαλλαγής από το πρόστιμο

– Επιχειρήματα των διαδίκων

73 Με το σκέλος αυτό, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του σημείου 23, στοιχείο β', τελευταίο εδάφιο, της ανακοινώσεως περί επιείκειας διότι δεν χορήγησε στην LGD, εφαρμόζοντας περιοριστικά την εν λόγω ανακοίνωση, μερική απαλλαγή από το πρόστιμο για το 2005, χωρίς να θεμελιώσει ότι οι πληροφορίες που παρέσχε η Samsung αποτελούσαν από μόνες τους επαρκή βάση επί της οποίας μπορούσε να στηριχθεί η Επιτροπή για να στοιχειοθετήσει ότι η επίμαχη παράβαση εξακολούθησε και κατά το έτος εκείνο. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την απόφαση Transcatab κατά Επιτροπής (T-39/06, EU:T:2011:562), ως πραγματικά περιστατικά τα οποία αγνοούσε προηγουμένως η Επιτροπή θεωρούνται εκείνα τα πραγματικά περιστατικά για τα οποία προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία η επιχείρηση που ζητά τη μερική απαλλαγή από το πρόστιμο εάν τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά «παρέχουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να καταλήξει σε νέα συμπεράσματα επί της παραβάσεως».

74 Κατά τις αναιρεσείουσες, όμως, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν με τη δήλωσή τους της 20ής Ιουλίου 2006 ήταν σημαντικότερα από εκείνα που προσκόμισε η Samsung, εφόσον αφορούσαν όλη τη διάρκεια της παραβάσεως μέχρι τον Φεβρουάριο του 2006, τις κύριες πολυμερείς συναντήσεις, όλους τους συμμετέχοντες, καθώς και τις διάφορες κατηγορίες προϊόντων, ενώ οι αποδείξεις που προσκόμισε η Samsung αφορούσαν σε πολύ περιορισμένη διάρκεια και σε πολύ περιορισμένα πραγματικά περιστατικά και δεν παρείχαν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να κινηθεί εναντίον περισσοτέρων μελών της συμπράξεως και να τους επιβάλει κυρώσεις για τις πράξεις τις οποίες διέπραξαν κατά το 2005. Το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε, επομένως, στις σκέψεις 189 και 190 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επίδικη απόφαση στηρίχθηκε κατά το πλείστον στα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι αναιρεσείουσες όσον αφορά το 2005 και ότι οι πληροφορίες που παρείχαν οι αναιρεσείουσες είχαν μεγαλύτερη αποδεικτική αξία από τα στοιχεία που προσκόμισε προηγουμένως η Samsung.

75 Οι αναιρεσείουσες εκτιμούν ότι η ερμηνεία του σημείου 23, στοιχείο β′, τελευταίο εδάφιο, της ανακοινώσεως περί επιείκειας στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο αντιβαίνει στο πνεύμα της διατάξεως αυτής, καθόσον έχει ως αποτέλεσμα να αποτρέπει τα λοιπά μέλη της συμπράξεως, εκτός της επιχειρήσεως που ζήτησε την πλήρη απαλλαγή, να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία για νέα πραγματικά περιστατικά τα οποία δεν δημοσιοποίησε η εν λόγω επιχείρηση και τα οποία αποδεικνύουν μεγαλύτερη διάρκεια της διωκόμενης παραβάσεως, αφού είναι απίθανο να χορηγηθεί στα λοιπά αυτά μέλη μερική απαλλαγή από το πρόστιμο για το πρόσθετο χρονικό διάστημα και διατρέχουν επίσης τον κίνδυνο να τους επιβληθεί νέο υψηλότερο πρόστιμο.

76 Η Επιτροπή θεωρεί ότι το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, που στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της εν λόγω διατάξεως, πρέπει να απορριφθεί.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

77 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το σημείο 23, στοιχείο β′, τελευταίο εδάφιο, της ανακοινώσεως περί επιείκειας ορίζει ότι «εάν μια επιχείρηση παράσχει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με πραγματικά περιστατικά τα οποία αγνοούσε προηγουμένως η Επιτροπή και τα οποία έχουν άμεση σχέση με τη βαρύτητα ή τη διάρκεια της πιθανολογούμενης σύμπραξης (καρτέλ), η Επιτροπή δεν θα λάβει υπόψη τα στοιχεία αυτά κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου που θα επιβάλει στην επιχείρηση που παρέσχε τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία».

78 Όπως ορθώς επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 166 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι η προβλεπόμενη σε αυτήν μερική απαλλαγή από το πρόστιμο απαιτεί να πληρούνται δύο προϋποθέσεις, δηλαδή, πρώτον, η επίμαχη επιχείρηση να είναι η πρώτη που αποδεικνύει πραγματικά περιστατικά που αγνοούσε προηγουμένως η Επιτροπή και, δεύτερον, τα περιστατικά αυτά, επειδή έχουν άμεση σχέση με τη σοβαρότητα ή τη διάρκεια της πιθανολογούμενης συμπράξεως, να παρέχουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να καταλήξει σε νέα συμπεράσματα επί της παραβάσεως.

79 Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο όρος «πραγματικά περιστατικά που αγνοούσε [...] η Επιτροπή», σχετικά με την πρώτη προϋπόθεση, είναι σαφής και επιτρέπει να γίνει δεκτή, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 167 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η περιοριστική ερμηνεία του σημείου 23, στοιχείο β′, τελευταίο εδάφιο, της ανακοινώσεως περί επιείκειας, ούτως ώστε να εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες μια μετέχουσα σε σύμπραξη εταιρία γνωστοποιεί στην Επιτροπή νέα πληροφοριακά στοιχεία, σχετικά με τη σοβαρότητα ή τη διάρκεια της παραβάσεως, αποκλειομένων των περιπτώσεων κατά τις οποίες η εταιρία απλώς προσκομίζει στοιχεία που ενισχύουν τα στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξη της παραβάσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη Kuwait Petroleum κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-581/12 P, EU:C:2013:772, σκέψη 19).

80 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τη σκέψη 189 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο της κυριαρχικής εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, επισήμανε, χωρίς να προβληθεί καμία παραμόρφωση σχετικώς, ότι, «κατά τη στιγμή της υποβολής της από 20 Ιουλίου 2006 δηλώσεως των προσφευγουσών, η Επιτροπή δεν αγνοούσε, λόγω των στοιχείων που προσκόμισε η [Samsung], ότι συνεχίστηκαν και το 2005 οι διμερείς επαφές μεταξύ ορισμένων από τους συμμετέχοντες στη σύμπραξη».

81 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο, έχοντας διαπιστώσει ότι οι πληροφορίες που παρείχαν οι αναιρεσείουσες αφορούσαν περιστατικά τα οποία δεν αγνοούσε προηγουμένως η Επιτροπή, βασίμως απέρριψε για τον λόγο αυτόν, στη σκέψη 194 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τα επιχειρήματα των αναιρεσειουσών σχετικά με τη χορήγηση μερικής απαλλαγής από το πρόστιμο βάσει του σημείου 23, στοιχείο β′, τελευταίο εδάφιο, της ανακοινώσεως περί επιείκειας όσον αφορά τα περιστατικά αυτά, χωρίς ουδόλως να υποχρεούται να εξετάσει εάν οι πληροφορίες αυτές παρείχαν στην Επιτροπή τη

δυνατότητα να καταλήξει σε νέα συμπεράσματα επί της παραβάσεως και, ως εκ τούτου, χωρίς να οφείλει να συγκρίνει την αποδεικτική τους αξία με εκείνη των πληροφοριών που είχε ήδη παράσχει η Samsung.

82 Συνεπώς είναι αδιάφορο ότι το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στις σκέψεις 189 και 190 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αντιστοίχως, ότι η επίδικη απόφαση «στηρίζεται περισσότερο στα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι αναιρεσείουσες όσον αφορά το 2005» και ότι «πληροφορίες που παρασχέθηκαν από [αυτές] στις 20 Ιουλίου 2006 [...] είχαν πράγματι μεγαλύτερη αποδεικτική ισχύ από ό,τι τα στοιχεία που είχε προσκομίσει προηγουμένως η Samsung».

83 Κατά τα λοιπά, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη στις διαπιστώσεις αυτές, όπως σαφώς προκύπτει από τη σκέψη 190 της εν λόγω αποφάσεως, ως εκ περισσού, μην αποσκοπώντας στη δικαιολόγηση της απορρίψεως του αιτήματος για μερική απαλλαγή από το πρόστιμο όσον αφορά το 2005, αλλά για να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή κατέληξε στο να χορηγήσει στις αναιρεσείουσες μείωση του ποσού του προστίμου, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις της μειώσεως αυτής που προβλέπονται στην ανακοίνωση περί επιείκειας είναι διαφορετικές από εκείνες που προβλέπονται για τη χορήγηση μερικής απαλλαγής από το πρόστιμο.

84 Εξάλλου, αντίθετα προς όσα υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες, αυτή η ερμηνεία του σημείου 23, στοιχείο β′, τελευταίο εδάφιο, της εν λόγω ανακοινώσεως ουδόλως αντιβαίνει στον επιδιωκόμενο από αυτήν σκοπό, εφόσον, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 167 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αν οι επιχειρήσεις δεν είχαν το κίνητρο να καταγγείλουν πρώτες αυτές μια σύμπραξη στην Επιτροπή, θα επηρεαζόταν η αποτελεσματικότητα του προγράμματος επιείκειας (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη Kuwait Petroleum κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-581/12 P, EU:C:2013:772, σκέψη 20).

85 Συνεπώς, εάν η επιχείρηση που προσκόμισε πρώτη στην Επιτροπή, προκειμένου να της χορηγηθεί πλήρη απαλλαγή από το πρόστιμο βάσει της ίδιας ανακοινώσεως, αποδεικτικά στοιχεία τα οποία παρέχουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να διαπιστώσει μια παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, δεν δημοσιοποίησε πληροφορίες που θεμελιώνουν ότι η επίμαχη παράβαση είχε μεγαλύτερη διάρκεια από εκείνη που αποδείχθηκε από τα εν λόγω στοιχεία, κάθε άλλη επιχείρηση που συμμετείχε στην παράβαση αυτή έχει κίνητρο, αντίθετα προς όσα προβάλλουν οι αναιρεσείουσες, να δημοσιοποιήσει πρώτη τέτοιες πληροφορίες, εφόσον η δημοσιοποίηση αυτή μπορεί να δικαιολογεί τη χορήγηση μερικής απαλλαγής από το πρόστιμο βάσει του σημείου 23, στοιχείο β′, τελευταίο εδάφιο, της εν λόγω ανακοινώσεως. Ωστόσο, αυτό δεν ισχύει εν προκειμένω ακριβώς, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 80 της παρούσας αποφάσεως, όσον αφορά τη γνώση της Επιτροπής για την εξακολούθηση της παραβάσεως κατά το 2005.

86 Βεβαίως, μία επιχείρηση που παρέχει πληροφορίες στην Επιτροπή βάσει της ανακοινώσεως περί επιείκειας, εφόσον αγνοεί συνήθως τα στοιχεία που έχει ήδη στη διάθεσή της η Επιτροπή, δεν μπορεί να είναι βέβαιη ότι πληροί τις προϋποθέσεις για να της χορηγηθεί η μερική απαλλαγή από το πρόστιμο που προβλέπεται στο σημείο 23, στοιχείο β′, τελευταίο εδάφιο, της ανακοινώσεως αυτής.

87 Εντούτοις, η εν λόγω ανακοίνωση δεν αποσκοπεί στην άρση της αβεβαιότητας αυτής, αλλά, αντιθέτως, όπως ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 163 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έχει ως σκοπό να δημιουργήσει ένα κλίμα αβεβαιότητας εντός των συμπράξεων, ώστε να ενθαρρύνει την καταγγελία τους στην Επιτροπή.

88 Οι αναιρεσείουσες δεν μπορούν επίσης να υποστηρίξουν ότι η ερμηνεία στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθιστά, στην πράξη, απίθανη τη χορήγηση μερικής απαλλαγής από το πρόστιμο, εφόσον, όπως προκύπτει, ιδίως, από τις σκέψεις 182 και 195 έως 203 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, χορηγήθηκε στις αναιρεσείουσες μία τέτοια μερική απαλλαγή από το πρόστιμο για τον Ιανουάριο του 2006.

89 Εξάλλου, αβασίμως προσάπτουν οι αναιρεσείουσες στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν αιτιολόγησε επ' αυτού επαρκώς την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το σύνολο των προεκτεθέντων, η εν λόγω απόφαση, ιδίως με τις σκέψεις 166, 167 και 189, εκθέτει με όλη την απαιτούμενη σαφήνεια τους λόγους για τους οποίους το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή ορθώς αρνήθηκε να χορηγήσει στις αναιρεσείουσες τη μερική απαλλαγή από το πρόστιμο για το 2005.

90 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, σχετικά με την άρνηση χορηγήσεως μερικής απαλλαγής από το πρόστιμο για το χρονικό διάστημα μετά τις 26 Αυγούστου 2005

– Επιχειρήματα των διαδίκων

91 Με το σκέλος αυτό, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν, πρώτον, στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν χορήγησε τη μερική απαλλαγή από το πρόστιμο στην LGD για το χρονικό διάστημα μετά τις 26 Αυγούστου 2005, μολονότι η Επιτροπή δεν διέθετε κανένα στοιχείο προσκομισθέν από την επιχείρηση που ζήτησε την πλήρη απαλλαγή που να αποδεικνύει ότι η LGD συνέχισε να συμμετέχει στη σύμπραξη μετά την ημερομηνία αυτή. Συγκεκριμένα, το μόνο αποδεικτικό στοιχείο που προσκόμισε η Samsung για το μετά τον Αύγουστο του 2005 χρονικό διάστημα ήταν ένα ηλεκτρονικό μήνυμα της 6ης Δεκεμβρίου 2005 που αφορούσε ενδεχόμενες διμερείς επαφές μεταξύ της Samsung, αφενός, και των AU Optronics Corp. και Chi Mei Optoelectronics Corp., αφετέρου, στο οποίο δεν αναφερόταν ούτε η LGD ούτε άλλοι συμμετέχοντες. Υποθέτοντας, στη σκέψη 187 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το έγγραφο αυτό μπορούσε να αφορά κάθε συμμετέχοντα στη σύμπραξη, συμπεριλαμβανομένης της LGD, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο του εν λόγω μηνύματος.

92 Δεύτερον, οι αναιρεσείουσες εκτιμούν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο καταλήγοντας, στη σκέψη 193 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Samsung παρείχαν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να συναγάγει ότι η LGD εξακολούθησε να συμμετέχει στην παράβαση μέχρι το τέλος, εφόσον πρόκειται για ενιαία και διαρκή παράβαση. Το συμπέρασμα αυτό αντιβαίνει στη νομολογία που προκύπτει από την απόφαση Dansk Rørindustri κατά Επιτροπής (T-21/99, EU:T:2002:74, σκέψη 62), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε δυνατότητα της Επιτροπής να συνάγει, άνευ αποδείξεων, ότι το μέλος μιας συμπράξεως συμμετείχε σ' αυτήν μέχρι το τέλος της.

93 Τρίτον, οι αναιρεσείουσες θεωρούν ότι η εν λόγω σκέψη 193 πάσχει επίσης από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία παρείχαν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να θεωρήσει την LGD υπεύθυνη για τη συμπεριφορά των λοιπών συμμετεχόντων, χωρίς να εκτιμήσει τις αυστηρές προϋποθέσεις για τον καταλογισμό της ευθύνης αυτής. Όμως, κατά τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, η εν λόγω ευθύνη μπορεί να καταλογιστεί σε μια επιχείρηση μόνον όταν αποδειχθεί ότι η επιχείρηση γνώριζε την παραβατική συμπεριφορά των άλλων συμμετεχόντων ή ότι ήταν ευλόγως σε θέση να την προβλέψει και ότι αποδεχόταν τον σχετικό κίνδυνο (αποφάσεις BASF και UCB κατά Επιτροπής, T-101/05 και T-111/05, EU:T:2007:380, σκέψη 160, καθώς και Denki Kagaku Kogyo και Denka Chemicals κατά Επιτροπής, T-83/08, EU:T:2012:48, σκέψη 242). Εν προκειμένω, ωστόσο, χωρίς τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η LGD, η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να διευρύνει το χρονικό διάστημα της παραβάσεως για τους λοιπούς συμμετέχοντες στη σύμπραξη πλην της Samsung και της Chi Mei Optoelectronics Corp. μετά τον Αύγουστο του 2005.

94 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου περί του ότι ήταν ενήμερη, κατά την ημερομηνία που υπέβαλαν τις δηλώσεις οι αναιρεσείουσες, δηλαδή στις 20 Ιουλίου 2006, για την εξακολούθηση της συμπράξεως καθ' όλο το 2005, αποτελεί κρίση περί των πραγματικών

περιστατικών που δεν ελέγχεται αναιρετικώς από το Δικαστήριο, εκτός εάν τα πραγματικά περιστατικά ή τα αποδεικτικά στοιχεία παραμορφώθηκαν. Όμως, εν προκειμένω, οι αναιρεσείουσες δεν προβάλλουν καμία παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, αλλά θεωρούν μάλλον ότι το ηλεκτρονικό μήνυμα της 6ης Δεκεμβρίου 2005 δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως βάση για το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

95 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το δεύτερο αυτό σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, με το οποίο οι αναιρεσείουσες προσάπτουν, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν τους χορήγησε τη μερική απαλλαγή από το πρόστιμο για το χρονικό διάστημα μετά τις 26 Αυγούστου 2005, στηρίζεται καθ' ολοκληρία στην παραδοχή ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι η Επιτροπή είχε πληροφορηθεί για τη συμμετοχή της LGD στη σύμπραξη μετά από την εν λόγω ημερομηνία μόνον από το ηλεκτρονικό μήνυμα της 6ης Δεκεμβρίου 2005 που προσκόμισε η Samsung, το οποίο αναφέρεται στη σκέψη 187 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, και του οποίου το περιεχόμενο παραμόρφωσε το Γενικό Δικαστήριο.

96 Η παραδοχή αυτή στηρίζεται σε πεπλανημένη ερμηνεία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

97 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο όχι μόνο δεν προέβη σε μια τέτοια διαπίστωση με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, αλλά, αντιθέτως, όπως προκύπτει σαφώς από τη σκέψη 193 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προκειμένου να αποφανθεί ότι οι αναιρεσείουσες εξακολούθησαν να συμμετέχουν στη σύμπραξη καθ' όλο το 2005, δεν στηρίχθηκε στο εν λόγω μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 6ης Δεκεμβρίου 2005, αλλά σε ένα άλλο έγγραφο που προσκόμισε η Samsung, δηλαδή ένα μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 14ης Ιανουαρίου 2005, αναφερόμενο ανωτέρω στη σκέψη 185 της εν λόγω αποφάσεως, στο οποίο εξετάζεται το ενδεχόμενο ο εν λόγω συμμετέχων στη σύμπραξη να ρωτήσει τις αναιρεσείουσες για τις προθέσεις τους σχετικά με ορισμένες τιμές.

98 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι αναιρεσείουσες δεν μπορούν να προσάψουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι παραμόρφωσε το περιεχόμενο του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 6ης Δεκεμβρίου 2005 διότι δεν θεμελίωσε ότι αυτές εξακολούθησαν να συμμετέχουν στη σύμπραξη μετά την ημερομηνία της 26ης Αυγούστου 2005, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν συνήγαγε το συμπέρασμα αυτό από το εν λόγω έγγραφο, αλλά στηρίχθηκε σε αυτό, όπως προκύπτει από τη σκέψη 189 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, για να διαπιστώσει, γενικότερα, ότι η σύμπραξη εξακολούθησε να υφίσταται κατά το 2005.

99 Επομένως, τα επιχειρήματα των αναιρεσειουσών επ' αυτού είναι αβάσιμα.

100 Κατά τα λοιπά, εφόσον οι αναιρεσείουσες δεν αμφισβητούν την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, στην οποία προέβη στη σκέψη 193 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, όσον αφορά το μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 14ης Ιανουαρίου 2005, η οποία, υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως της παραμορφώσεως, εμπίπτει αποκλειστικώς στο πεδίο των αρμοδιοτήτων του, το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως πρέπει, κατά τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 69 της παρούσας αποφάσεως, να απορριφθεί ως αλυσιτελές. Η εκτίμηση αυτή αρκούσε πράγματι στο Γενικό Δικαστήριο για να προβεί στην ορθή κρίση ότι η Επιτροπή δεν αγνοούσε τη συμμετοχή των αναιρεσειουσών στη σύμπραξη για το 2005. Οι αιτιάσεις των αναιρεσειουσών σχετικά με το δεύτερο μέρος της εν λόγω σκέψης 193 αφορούν, επομένως, αιτιολογία της αποφάσεως η οποία προβάλλεται επαλλήλως.

101 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

102 Κατόπιν τούτων, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

103 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

104 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

105 Επειδή η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστούν η LGD και η LGDT και οι τελευταίες ηττήθηκαν, πρέπει αυτές να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την LG Display Co. Ltd και την LG Display Taiwan Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)